

در باره‌ی ۱۰۰ معلم این شماره

انتشار این شماره‌ی ویژه، فرصتی پیش آورد تا ما بتوانیم پاره‌ای از خیل بی‌شمار معلمان برجسته‌ی کشور را که از آغاز نظام آموزش و پرورش نوین کشور - یعنی از حدود صد و پنجاه سال پیش تا امروز - در گسترش دانش و تربیت و فرزاندگی در این کشور کوشیده‌اند، معرفی کنیم. حجم مجله حدود صد صفحه است و ما نیز صد معلم را برای معرفی در نظر گرفتیم.

اما چگونه می‌توان از میان صدها هزار معلمی که طی این مدت در ایران به ظهور رسیده‌اند، فقط صد نفر را، حتی از میان برجسته‌ترین آن‌ها، انتخاب کرد؟ تصدیق می‌فرمایید که کاری دشوار است، ولی به ما آموخته‌اند که «آب دریا را اگر نتوان کشید...! الخ!

این یادداشت توضیحی است بر چگونگی این کار دشوار.

در یک نگاه کلی، ما سه گونه معلم داریم:

۱. معلمانی که پایگاه اولیه و اصلی آن‌ها کلاس، مدرسه و دستگاه آموزش و پرورش بوده، ولی در نهایت با تلاش و کوشش شخصی و ذوق و علاقه‌ی خود، به مرتبه‌ی چهره‌ای برجسته در گستره‌ی فرهنگ کشور ارتقا یافته‌اند. **احمد آرام، محمد پروین گنابادی، عبدالمحمد آیتی و جلال آل احمد** از این دسته‌اند.

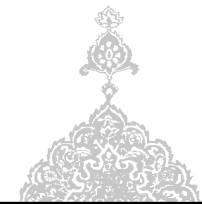
۲. معلمانی که در بنیان‌گذاری مدارس ویژه، تأسیس مدرسه یا مجتمع آموزشی و یا گشودن راهی تازه در آموزش، تربیت و ... پیشگام بوده‌اند. **محمدحسین سعادت بوشهری، محمدعلی مجتهدی، علی اصغر علامه کرباسچیان، شهید بهشتی، و پرویز شهریاری** را در این دسته قرار می‌دهیم.

۳. معلمان توانایی که باید آن‌ها را «معلمان فعال و موفق» نامید و بسیاری از آن‌ها هم اکنون نیز در مدارس به خدمت اشتغال دارند و متأسفانه اغلب نیز اشتهار ندارند. معلمان نمونه، مؤسسان موزه‌های علوم، مؤلفان، پژوهشگران، مشاوران، مربیان پرورشی و معلمان محبوب و دارای فضایل اخلاقی و... نیز در این دسته جای می‌گیرند.

در گزینش این صد نفر، ما به دو طریق عمل کردیم. معلمان دسته‌ای اول را - که بعضاً جنبه‌ی ملی دارند و تقریباً همگی به نسل پیش از ما تعلق دارند - و نیز پاره‌ای از معلمان دسته‌ی دوم را خود انتخاب کردیم و معرفی بقیه را به عهده‌ی استان‌ها گذاشتیم. بدین منظور، طی نامه‌ای به مدیران کل استان‌ها، از آن‌ها خواستیم تعداد ده نفر از معلمان استان را که خود به برجسته بودن آن‌ها اذعان دارند، به ما معرفی کنند تا بتوانیم از میان آنان، چند نفر را در میان صد معلم قرار دهیم. خوش‌یختانه بیشتر استان‌ها پاسخ دادند و اینک شما حاصل کار را ملاحظه می‌فرمایید. امید که مقبول واقع شود. توضیح دیگری هم لازم است. به همان دلیل که در ابتدای یادداشت بدان اشاره شد، امکان معرفی همه‌ی عزیزانی که از استان‌ها معرفی شدند، در مجله وجود نداشت، اما معرفی نامه‌ی همه‌ی این عزیزان - که در شماره‌ی آینده اسامی آن‌ها درج خواهد شد - در دفتر مجله محفوظ است و ما به تدریج و در طی سال، در هر شماره، پاره‌ای را معرفی خواهیم کرد.

در پایان، از مدیران کل محترم استان‌هایی که به درخواست ما پاسخ دادند تشکر می‌کنیم و برای همگی شما عزیزان معلم و خوانندگان گرامی، آرزوی توفیق داریم.

سردبیر

کیومرث صابری

(۱۳۸۳ - ۱۳۲۰)

طنزپرداز، مؤسس مجله‌ی گل‌آقا

در صومعه‌سرای گیلان به دنیا آمد. از دانشگاه تهران مدرک حقوق و علوم سیاسی گرفت و سپس مدرک کارشناسی ارشد ادبیات تطبیقی نیز دریافت کرد. او در دبیرستان کمال دبیر و با شهید رجایی همکار بود و بعد از انقلاب مشاور او شد. صابری ذوق طنزپردازی داشت و قبل از انقلاب در هفته‌نامه‌ی فکاهی توفیق قلم می‌زد. پس از انقلاب، هفته‌نامه‌ی گل‌آقا را انتشار داد که بیش از ده سال منتشر می‌شد.